

дий“. Значи всички български земледѣлци сж произвели своитѣ рала въ богословски доктори. Туй е едно съвпадение на нѣщата. Защо обаче се разваля сѣмейния животъ на хората? Нѣкой пътъ жената е актьоръ на сцената, а мъжътъ е публиката. Ако той гледа само своята актьорка, тѣ ще иматъ ангелски животъ, но понеже мъжътъ, като дойде въ театъра, вземе си бинокла и започва да гледа и другитѣ. Въ тази актьорка се явява ревностъ, защо той не гледа само нея, а гледа и на другитѣ. Подига се въпросътъ: какъ тѣй публиката да гледа и на другитѣ хора? Най-послѣ той нѣма ли право да гледа и на другитѣ актьори? Нѣма ли право той да си даде мнѣнието? Той има право и да гледа, и да фотографира. Другъ пътъ законътъ е обратенъ. Мъжътъ е актьоръ, а жената е публиката. Ако жената гледа само на актьора, тогава нѣма да стане нищо, но ако тя поглежда и къмъ публиката, главно къмъ женскитѣ посѣтители, да не би да гледатъ къмъ нейния актьоръ, тогава става голѣмъ споръ и се явява недоволството. Какъ тѣй тѣ смѣятъ да поглеждатъ къмъ този актьоръ! Чудни сж хората! Богъ е далъ свобода на всички хора да гледатъ Турцитѣ казватъ: да гледашъ хубавото, това е щастие, има нѣщо добродѣтелно въ него. Това спасява човѣка, подтиква го къмъ нѣщо хубаво. Казвамъ сега: туй нѣщо можемъ да прѣнесемъ и въ нашитѣ религиозни убѣждения. До тогава, докато ние вѣрваме само въ единъ Господъ и се държимъ въ Него, мисълта ни се развива много правилно, но вземемъ ли всѣки день да мислимъ, какъвъ е този Господъ, дали има само единъ Господъ или повече, въ насъ става цѣла каша: И